

informatör

gorenje
gorenje
gorenje
gorenje
gorenje

LIST ZA INFORMIRANJE DELAVCEV GORENJA – ŠT. 14 – LETO XV. – VELENJE, 29. 4. 1981

ŽIVEL PRVI MAJ, PRAZNIK DELA!

OB PRAZNIKIH JE PRILOŽ-
NOST, DA SE OZREMO NA
PREHOJENO POT. IZ KRONI-
KE GORENJA OB NJEGOVI
20–LETNICI SMO IZBRALI
DVA MEJNIKA, VREDNA
PRAZNIČNEGA ZAPISA:

1960/1963

*Delavski svet se odloči za pre-
selitev proizvodnje v Velenje na
stari jašek v prostore bivših ko-
palnic. Junija 1960 so prvič vpe-
ta orodja v stiskalnice na novih
delovnih mestih. Preselitev se
ujema s politiko zaposlovanja
ženske delovne sile, katere je v
rudarskem Velenju dovolj, kar
bo poročstvo za hitrejšo rast oseb-
nega in splošnega standarda mla-
dega mesta. Gorenje razširi asor-
timent izdelkov še na plinske in
električne štedilnike.*

*Solidarnost in trezna ekonomska
miselnost delovnih kolektivov
Rudnika lignita, Termoelektrar-
ne Velenje in Šoštanj, pomagata
kolektivu Gorenja do dodatne
tehnološke opreme, ki je potreb-
na za nadaljnjo razširitev proiz-
vodnje.*

*Že v začetku leta 1963 je dokon-
čno sprejeta važna odločitev, ki
usodno vpliva na nadaljnji razvoj
Gorenja: treba je zgraditi novo,*

*funkcionalno tovarno, na funkci-
onalnem prostoru z možnostjo
cenejše ureditve komunalnih in
komunikacijskih objektov.*

*Celotni kolektiv še odločneje za-
teguje pas in zbira investicijska
sredstva. Več kot trenutni osebni*

*dohodki je vredna trdna perspek-
tiva podjetja. Že spomladi zaorje-
jo stroji v bivše nogometno igri-
šče velenjskega Rudarja ob želez-
niški postaji.*

*V letu 1963 se Gorenje prvič pre-
bije med največje proizvajalce s
področja "bele tehnike".
559 zaposlenih – 2.700 milijo-
nov S-din – 86.297 izdelkov...*

1969/1972

*V pičlih petih mesecih leta 1969
steče proizvodnja hladilnikov iz*

nove tehnološko najmodernejše hale hladilnikov. Prvič je aktivno izkoriščena tretja dimenzija prostora — višina — za transport in skladiščenje polizdelkov.

Izredno povečanje števila materialov, polizdelkov in izdelkov zahteva od ekipe pri računalniku, ki je instaliran januarja 1969, da najprej uredi materialno poslovanje. Že v prvem letu opravi računalnik 2.550 učinkovitih računalniških ur.

Zakroženost ponudbe na svobodnem tržišču sili Gorenje v nadaljnje programske raziskave in odločitve.

Iz proizvodnega obrata elektroničke pridejo v začetku leta 1970 na tržišče prvi gorenjski televizorji, proti koncu leta tudi barvni televizorji. Že v aprilu tega leta steče kooperacijska proizvodnja sestavnih delov za barvni televizor za zahodnonemškega poslovnega partnerja — firmo Koerting.

V kooperaciji s firmo Krups se pojavijo na jugoslovanskem trgu konec leta 1970 tudi prve stenske tehtnice in ostali mali gospodinjinski aparati.

Gorenje je močno razvilo kooperacijo s Poljaki, za katere je izdelalo projekt za proizvodnjo pralnih strojev in jim prodalo kompletno konstrukcijsko in tehnološko dokumentacijo za pralne stroje ter izvršilo zagon proizvodnje.

Z Madžarsko so prav tako široko razviti kooperacijski odnosi na področju proizvodnje gospodinjinskih aparatov.

Sredi leta 1970 je izvršena velika rekonstrukcija obrata pralnih strojev, kar izredno vpliva na produktivnost, saj se do konca leta kapaciteta proizvodnje v istem prostoru skoraj podvoji.

Istega leta se prične z izgradnjo nove hale štedilnikov, kjer začno proizvajati spomladi leta 1971.

Vzporedno z njo je pod streho tudi obrat kuhinjskega pohištva. V jeseni dobijo delavci Gorenja novo, prostorno restavracijo.

Ob koncu leta 1971 je sprejeta odločitev o proizvodnji zmrzovalnih skrinj, ki se realizira v letu 1972.

DESET LET POHIŠTVA

Deset let v razvoju neke organizacije združenega dela ni veliko, skorajda bi težko govorili o razvoju, saj je potrebno veliko časa, da takšna organizacija zaživi, da zaposleni osvojijo novo tehnologijo in programe ter z njimi prodrejo na tržišče. Res je, da je bilo temeljni organizaciji združenega dela Pohištvo, ki letos v sestavu Gorenja TGO slavi deset let svojega razvoja, na začetku morda malo lažje. Nastala je namreč kot skupna investicija Lesne iz Šoštanja in tedanjega Gorenja. V Lesni, ki je začasno upravljala tudi podjetje STIKS, pa je bilo vsaj nekaj ljudi, ki jim delo v takšni zvrsti pohištvene industrije ni bilo tuje. Tako so v Pohištvu začeli leta 1971 z 98 delavci, od katerih jih dve tretjini še vedno delata v Gorenju. Obrat je bil grajen sicer tudi za proizvodnjo televizijskih kaset, a so se odločili le za proizvodnjo kuhinj, s katerimi danes prodirajo tudi na tuja tržišča, zlasti v Avstrijo.

Višja stopnja obdelave je zahtevala tudi več znanja, z lastnimi inovacijami so pocenili proizvodnjo. Še vedno so edini, ki imajo razstavljive kuhinje, ostali pa so za njimi že povzeli tekoče delovne plošče. Pred dvema leti so izvedli investicijo, ki pa seveda ni zadnja, dogradili tovarno ter popolnoma tehnološko obnovili obrat z modernimi stroji in linijami. Povečali so kapaciteto

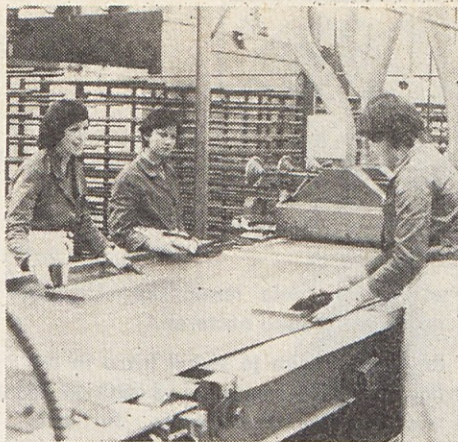
in, po svojih ocenah, kar za 23 odstotkov tudi produktivnost. Odpravili so težko in monotono delo in se še naprej uspešno trudijo odpravljati onesnaževanje s prahom, ki se ga stari delavci, stari seveda le po delovnem stažu, še predobro spominjajo.

Praznik dela v času, ko mineva deset let od začetka njihovega obrata, delavci Pohištva tako praznujejo še posebno slovesno. V teh letih niso le štirikratno povečali fizično proizvodnjo, povečali število delavcev na dvesto in začeli svoj prodor na tuja tržišča, ampak so tudi skrbeli za delavca, za zdravo, čisto okolje. V svoje proizvode vnašajo ne le svoje delo, ampak tudi znanje in prav to daje njihovim proizvodom še posebno vrednost. Iščejo tudi nove načine, kako se približati kupcu, kako skrajšati dobavni rok. Ni čudno, da se odločajo za uvedbo proizvodnje in prodaje za znanega kupca, kjer ni zalog gotovih izdelkov. Cel potek od naročila do izdobe je stalno usmerjan in pod kontrolo, za razliko od sedanjega načina, ko proizvajajo glede na predvidevanja prodaje. Seveda bo pri tem sistemu potrebna pomoč računalnika, ki ga delavci v Pohištvu, s svojim poslušom za novo, znajo ceniti. Nekaj časa bo še trajalo, da bodo na ta način prešli, toda načrti in to zelo stvarni, so že tu.

V Pohištvu pa v teh letih seveda niso pozabili tudi na samoupravljanje, brez katerega bi si uspešne rasti svojega kolektiva ne mogli predstavljati. Svoj prvi delavski svet so izvolili leta 1973, ko so bili tudi ustanovljeni kot

temeljna organizacija združenega dela, njegov predsednik Slavko Berzelak, je bil eden tistih, ki so prišli v Pohištvo iz Lesne oziroma Stiksa in jim zagnanosti ter volje ni manjkalo. Iz temnih, prašnih prostorov so v nov obrat, kjer je bilo dovolj svetlobe, prinesli znanje in predvsem entuziazem, na katerem so v Pohištvu tudi največ gradili. Organizirani v tozdu so se še bolj obnašali kot skrbni gospodarji, saj so jim pravice in dolžnosti, ki jim jih je nalagala nova organizacija, pomenile novo, veliko spodbudo pri njihovem delu in razmišljanju.

Prav zato veljajo ob prazniku dela delavcem Pohišstva še naše posebne

iskrene čestitke in želje, da bi se tudi v prihodnjih letih lahko v pre-

teklosti ozirali z zadovoljstvom ter z mislimi na prihodnost.

JUBILANTI DELA

ANTONIJA BEZOVŠEK

Antonija Bezovšek je ena izmed dveh letošnjih slavljenec, ki se jima šteje v Gorenju že več kot tri desetletja dela in zvestobe. Antonija je zaposlena v tozdu Promet in se ji v delovno dobo v Gorenju šteje tudi delo v delovni organizaciji Gorenje - Glin, Nazarje. Del komercialnih opravil iz te delovne organizacije so prenesli v tozdu Promet in tudi delavci teh služb so prešli v našo temeljno organizacijo v Gorenju, Promet Servis.

"Ne, nisem vedela, da bom med slavljenji, kajti teče mi že dvaintrideseto leto dela v komercialnem sektorju lesne industrije v Nazarjih. Ob povezovanju Glina z Gorenjem je naš oddelek prešel v okvir tozda Promet v Gorenju. Lažje je delati tako, saj smo večji, čeprav so tudi zdaj težave, največ pri nabavi surovin, saj primanjkuje hlodovine..."

Tako je stekel pogovor s slavljenko dela Antonijo, ki smo jo poiskali kar na domu v Trnovcu. Rodila se je leta 1929 v Šmartnem ob Dreti, se učila za šiviljo in kuharico, nato pa se je leta 1949 zaposlila v Glinu.

"Po letu dni dela sem odšla v lesno šolo v Ljubljano in postala industrijski nadzornik. Vrnila sem se in si želela delo v proizvodnji. Vendar so me potrebovali v komercialnem oddelku, v nabavni in prodajni službi. Leta 1963 sem še končala srednjo tehniško šolo - lesno smer. Kljub temu se komercialnih opravil nisem rešila, vseskozi sem bila povezana s prodajo in nabavo lesa, stavbnega pohištva,

danes sem v tozdu Promet v oddelku za izvoz in za cene..."

Ko tako ocenjuje svoje delo v "svoji" stroki, meni Antonija, da se samo delo sicer ni spremenilo, odkar so organizacijsko vezani na Gorenje. *"Le v več stvareh se pozna - imamo večje možnosti za prodajo, pa tudi za nabavo materiala! Delali smo prej in delamo zdaj. Težave so bile in še vedno bodo! In znali smo jih premagovati in premagovati jih moramo tudi v naprej."*

So priložnosti, ko se človek rad sprehodi v spominu nazaj v prva leta dela. *"Prvi maj smo proslavili zagnano, bili smo mladi in zato je bilo vse še veliko lepše!"*

Pa tudi sedaj ni slabo, je priznala Antonija. Osebnih dohodki so sicer visoki, toda vedno manj se dobi. Kljub temu pa Antonija prihrani toliko, da lahko spomladi in jeseni odide na

morje. *"Tedaj je cenejše in moram zaradi zdravstvenih razlogov."*

Ob takšnih jubilejih je vselej lepo, vsakdo je lahko ponosen. Ob pogovoru z Antonijo pa smo imeli občutek, da je pred njo najmanj še toliko let dela, načrtov, želja...

ZDRAVKO SATLER

Zdravko Satler je v Gorenju polnih trideset let. Pa saj je Gorenje šele pred dobrima dvema letoma slavilo petindvajset let, se bodo spraševali nekateri. Res je, vendar Gorenje je bilo v register podjetij vpisano že leta 1949 pod imenom Splošno ko-

vinsko podjetje in takrat je bil v tem podjetju tudi Zdravko Satler. Mlad fant, ki je v podjetje prišel skupaj z mizarским orodjem svojega očeta in seveda z znanjem in željo, da bi tu v tem podjetju tudi nekaj pametnega naredil. Minilo je leto, dve, podjetje pa je bilo še vedno takšno kot

na začetku, nič novega se ni dogajalo, nič boljšega niso naredili, še novih delavcev niso zaposlovali. Zdravko je, sicer doma marsikaj poskušal narediti drugače in bolje, v podjetju pa za "novotarije" ni bilo posluha.

Končno se je 1953 le premaknilo, zamenjali so vodstvo, zavel je nov svež veter. Že prvo leto se je podvojilo število zaposlenih, delovanje svojih proizvodov mlatilnic in sadnih mlinov so demonstrirali kar po vaseh. Bili so delavci, administratorji in kdo ve kaj še. Tako je šlo nadaljnja štiri leta. Potem pa je bil ukinjen regres za nakup kmetijskih strojev, se spominja Zdravko, in v iskanju novega so se med drugim lotili tudi eksploatacije tufa, betonita, izdelave lesenih pralnih strojev ter tako le prebrodili krizo. Potem pa so v zameno za izkoriščanje betonita dobili proizvodnjo štedilnikov in tako se je začelo.

Zdravko Satler se iz tistih težkih, lahko bi rekli pionirskih časov spominja predvsem velike zagnanosti vseh, in besed Ivana Atelška, ki jim je ob malici pod jablano, ne obljubljal, ampak dejal, da bodo nekoč imeli lepo tovarno, v kateri bodo delo našli tudi njihovi otroci. Vse bo drugače kot v lesenih barakah v majhni vasi Gorenje, če bodo le delali tako kot je treba, če bodo složni. Tako so se ti prvi delavci, med katerimi je tudi letošnji jubilar, Zdravko Satler, odrekli majhnim stvarim v korist velike stvari, v korist razvoja tovarne, ki jo danes poznajo ne le po Jugoslaviji, ampak tudi po svetu. Nešteto skrbi, bojazni pa tudi lepih, veselih trenutkov, je povezanih s temi leti, ko se je naše Gorenje vkoreninjalo. Toliko spominov veže Zdravka Satlerja na tista leta, čeprav je potem šel v šole, se usposobil za drug poklic, ga na tiste dni, ko je še mizaril, veže predvsem zavest, da je ustvarjal neko prihodnost. In takšna zavest je nekaj, kar bi si morali pravzaprav mi vsi želeli.

PREJELI SMO...

DELO IN FUNKCIJA ZAHTEVATA ČLOVEKA IN POL

Tokrat bi vam radi v našem pogovoru predstavili Silva Zdolška, predsednika osnovne organizacije Zveze sindikatov v tozdu MGA Nazarje, ki je sicer laboratorijski tehnik, v svojem prostem času pa tudi vodja delegacije zbora združenega dela, član delegacije 6. okoliša za gospodarsko področje Mozirje-Velenje za zbor

združenega dela republiške skupščine, pa še bi lahko naštevali.

Pogovor z njim je stekel hitro in neposredno, saj nekdo, ki je aktiven na področju samoupravljanja, in torej s stvarmi dobro seznanjen, mora biti zgovoren, kot pravi Silvo.

Delo predsednika sindikata v kolektivu, kjer je zaposlenih 310 delavcev, seveda ni lahko. TOZD MGA Nazarje je dislociran tozdu Gorenje TGO in je torej delovanje osnovne organizacije v veliki meri odvisno od dobrega sodelovanja s tovarniško konferenco sindikata ter z občinskim sindikalnim svetom v Mozirju.

Njegovo delo in naloge, ki jih mora opravljati kot predsednik sindikata, zahtevajo, kot pravi sam, človeka in pol. Predsednik sindikata bi moral biti mladodane polprofesionalec, če bi hotel vsa gradiva dobro predelati, zato misli Silvo, da je težje biti dober predsednik kot pa delavec v laboratoriju. Na svojem delovnem mestu opravi zadano nalogo, pa je mir, kot predsednik sindikata pa... Malo se zamisli in potem pravi, da je 310 delavcem vedno težko ugoditi. Vsak ima svoje želje in zahteve. Pa vendar je Silvo prepričan, da je izvršni odbor osnovne organizacije Zveze sindikatov, seveda tudi s pomočjo drugih, veliko pripomogel k izboljšanju medsebojnih odnosov ter delovnih pogojev. V tem obdobju pa je najpomembnejša naloga sindikalne organizacije — priprava na III. kongres samoupravljalcev. Prav te priprave in kasneje tudi kongresna stališča bomo morali uporabiti, pravi Silvo, pri poglobljeni oceni stanja samoupravne organiziranosti in samoupravnih družbeno-ekonomskih odnosov v tozdu. Po teh ocenah pa bo potrebno tudi izdelati program za izboljšanje in krepitev samoupravnih odnosov.

Stane Šmajc

SODELOVANJE

Na pobudo Ljubljanske banke je v teh dneh prišlo do razgovorov o vseh oblikah možnosti sodelovanja med velikima gospodarskima sistemoma SOZD EI Niš in SOZD Gorenje Velenje.

Na pogovorih so sodelovali predsedniki Ljubljanske banke Janko Smole, predsednik SOZD EI Dragan Miljakovič, direktor DO EI Niš Dragan Pavlovič in predsednik SOZD Gorenje Gregor Švajger.

Potreba po delitvi dela in odprtosti jugoslovanskega tržišča ter predvsem po racionalnosti skupnega nastopanja tako na domačem kot tujem tržišču je bila osrednja tema razgovorov. Tako Gorenje kot EI sta ob spoznanju, da imata številne stične točke začrtala smeri in možnosti sodelovanja na področju zabavne elektronike.

Dogovorjeno je bilo, da se pripravi samoupravni sporazum o poslovnem in tehničnem sodelovanju, kjer bo Gorenje sprejelo obvezo maksimalnih možnosti vgrajevanja komponent, izdelanih v SOZD EI, katere doslej vsi proizvajalci zabavne elektronike uvažajo.

V nadaljevanju razgovorov je prav tako dogovorjeno, da se v celotno delitev dela vključi tudi proizvodnja Koertinga, ki daje možnosti povečanja skupnega nastopa, posebej v izvozu, tako finalnih proizvodov kot komponent.

Prav slednje pa pomeni, da bomo s tako združenim nastopom na svetovnem trgu, ki je na zahodu najbolj selektiven, pričeli z novo celovito kakovostno ponudbo.

Jože Klančnik

SAMOUPRAVLJANJE

12. REDNA SEJA DELAVSKEGA SVETA DELOVNE ORGANIZACIJE GORENJE TGO

V četrtek, 30. aprila 1981, bo 12. redna seja delavskega sveta delovne organizacije Gorenje TGO. Delegati so dobili vabilo z naslednjim dnevnim redom:

Dnevni red:

1. Pregled izvajanja sklepov delavskega sveta DO.
2. Obravnava in sprejem zaključnega računa firme Gorenje Körting.
3. Predlog kratkoročnih in dolgoročnih ukrepov za energetske varčevanje.
4. R a z n o !

BLAGAJNA VZAJEMNE POMOČI

Komisija za reševanje prošelj za vzajemno pomoč je prejela 297 vlog za mesec april. Ugodno so rešili 211 prošelj, razdelili pa so skupaj 1.697.000 din pomoči. Pomoč so odobrili v dveh izrednih primerih (priporočilo osnovne organizacije sindikata).

Pomoč bo nakazana na tekoče račune 12. maja 1981.

Zvone Lesjak,
predsednik BVP

NAŠA MOČ JE V SAMOUPRAVNIH ODLOČITVAH

ZAKAJ TAKO?

Osnovna organizacija Zveze socialistične mladine v tozdu Promet ugotavlja, da je prisotnost njenih članov na sestankih zelo slaba. Zato obveščamo vse mladince, člane osnovne organizacije ZSMS tozda Promet, naj se z večjim zanimanjem seznanijo z obvestili na oglasnih deskah po posameznih oddelkih in pogosteje prihajajo na sestanke mladih. Menimo namreč, da je dolžnost vsakega mladince, da je obveščen o delovanju svoje organizacije. Kajti le tako bo lahko upravičeno dajal pripombe na njeno delo in s tem pomagal k boljši in večji razgibanosti same organizacije. Za to pa ni dovolj samo posredna

obveščenost mladincev, temveč njihova prisotnost na sestankih, ki naj bi bili vsaj enkrat mesečno.

Torej pozivamo mladince, da si z večjim zanimanjem ogledajo oglasne deske in med drugim ujamejo tistih nekaj vrstic, ki so namenjene izrecno samo njim. Drugačnega načina obveščanja o sestankih osnovne organizacije ZSMS se žal ne moremo poslužiti, kajti papirnate vojne je že brez tega več kot dovolj. Vse, kar je nujno potrebno pri vsakem posamezniku, je to, da se v njem prebudi tisti občutek dolžnosti mladince in tisto zanimanje za sodelovanje v organizaciji, da se bo sam pripravljen seznaniti s vsebino vabila, ki mu je namenjeno.

Darja Rozman

PROSLAVA DNEVA OF

Dan osvobodilne fronte slovenskega ljudstva so s krajšo proslavo obeležili tudi mladinci v tozdu Orodjarna. Tako, kot ob drugih praznikih, so tudi tokrat pripravili kratek recital in spregovorili o pomenu 40-letnice tega dne.

Proslava in nastop mladih delavcev, orodjarjev, je naletela na lep odmev med sodelavci. Deležna je pohval in mlade v tozdu Orodjarna še bolj spodbuja k nadaljnemu delu na področju kulture. Ta primer je za zdaj še osamljen v Gorenju in upamo, da bo takšnemu zgledu sledili tudi mladi v drugih osnovnih organizacijah ZSMS v Gorenju.

INFORMATOR – LIST ZA OBVEŠČANJE DELAVCEV GORENJA. Izdajatelj: Gorenje, Tovarna gospodinjne opreme, Velenje. Družbeni organ: Izdajateljski svet – predsednik: mag. Jože Zagožen, namestnik predsednika: Srečko Krajnc, člani: Stane Kumer, Tatjana Javornik, Alojz Kolenc, Slavko Pižorn, Anica Oblak, Janez Kos, Angela Delčnjak, Branko Amon, Pavli Strajn, Marija Svetin, Jožica Štukovnik, Franc Magrič, Vinko Srnc, Silva Vivod, Zvone Pečnik, Miroslav Lešnik, Terezija Časl, Dušan Jeriha, Jože Skornšek, Dušanka Založnik, Rastko Lah, Srečko Panič. Ureja: Uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik: Hinko Jerčič, člani: Dušan Pirc, Nevenka Žohar – Mijoč, Srečko Panič, mag. Jože Zagožen, Dušan Jeriha, Anka Melanšek. Izhaja tedensko. Naklada 8000 izvodov. Tisk: Grafično podjetje, GRAFIKA, Prevalje, 1981. Oproščeno prometnega davka po sklepu 421-1/72 z dne 23. 1. 1974.

TITO - NAŠ VZOR

Tisto, od česar nismo odstopali niti med pripravi na oborožen osvobodilni boj niti med njim, je bila odločnost, da širokim ljudskim slojem Jugoslavije odpremo perspektivo, da bodo z osvobodilnim bojem izpolnili svoje stoletne socialne in nacionalne težnje, da ni vrnitve na staro. Takšna zavest je lahko prodrla med množicami samo s pogojem, da bo oborožene akcije partizanskih odredov od vsega začetka spremljala tudi ustrezna demokratična dejavnost množic, ki bo to zagotavljala. Zato so vzporedno s prvimi uspehi oboroženih akcij nastajali namesto starih organov oblasti, ki so stopili v okupatorjevo službo, organi oblasti oboroženega ljudstva — narodnoosvobodilni odbori. Hkrati je narodnoosvobodilno gibanje zaradi aktivnosti nacionalnih partijskih vodstev, ko so pripravljala in začela vstajo, zaradi oblikovanja nacionalnih vojaških in političnih vodstev vstaje že na samem začetku v praksi pokazalo pot reševanja nacionalnega vprašanja ter urejanja mednacionalnih odnosov na temeljih bratstva in enakopravnosti.

Uspehi oboroženega osvobodilnega boja po vsej državi, ki je že sredi leta 1941 dobil razsežnost splošne ljudske vstaje, tako da smo do konca istega leta imeli 80.000 borcev — to je bil v zaslužnji Evropi edinstven primer — so potrdili pravilnost usmeritve KPJ in odločilno vplivali na nadaljnji proces političnega prevrščanja.

**TOVARIŠ TITO OB 60—LETNICI
REVOLUCIONARNEGA BOJA
ZVEZE KOMUNISTOV JUGOSLAVIJE**

OB PRAZNIKU DELA VABIMO

Letošnje praznovanje mednarodnega praznika dela povezuje mo s pomembnimi obletnicami. Osrednja proslava ob 40-letnici ustanovitve OF in prazniku dela bo 30. aprila ob 20.30 na Titovem trgu. Pred tem bo od kotkališča do Titovega trga krenila baklada (ob 19.30), v kateri bo nad tisoč delavcev in petsto nosilcev bakel. Z gradu bodo odmevali topovski streli. Vabimo vse delavce Gorenja in njihove družinske člane, da v kar se da velikem številu pridejo na prireditveni prostor, kjer se bo po prihodu povorke pričela proslava, v kateri bodo sodelovali rudarska godba s kantato Radovana Gobca "Hej, partizani!", pevski zbor Gorenje in Svoboda ter recitatorji.

Prvi maj proslavimo skupno na tovariškem srečanju na Graški gori!

Na srečanje na Graški gori bodo vozili avtobusi!

**OB 40—LETNICI USTANOVITVE OF IN 1. MAJU
— PRAZNIKU DELA ČESTITAMO VSEM DELAV-
CEM GORENJA IN JIM ŽELIMO MNOGO DE-
LOVNIH USPEHOV!**

*Učenci in delavci OŠ
Miha Pintar Toledo Velenje*

